

MITOS ECOLÓGICOS (XIII)

Tallar un arbre és antiecològic

Es Conservacionisme sempre ha estat de rics, eren conservacionistes ets nobles, militars, reis i bisbes, sobretot perquè ets recursos naturals no eren sa font des seu menjar ni fortuna. De fet si inventariam lo millor des redol vorem que ses finques més bén conservades són o foren seves. Ara ets rics ens acumulam a n'ets països des Primer Món, i sa clase social ha esdevingut societat clasista. Però com abans ets conservacionistes no solen tenir massa coneixements naturals, i arriben a idees simplistes i sovint perilloses. Ara susa que matar, tallar, construir, o en general intervenir a n'es medi, és dolent.

Caçar està mal considerat, matar cabres ensalvatjades que impedeixen qualsevol regeneració natural dets paisatges de muntanya tradicionalment sobreexplotats està mal vist, matar gavines o ets ous s'ha de fer d'amagat, construir tallafocs o pistes forestals per prevenir incendis està permanentment sotmés a crítiques, i tallar arbres per llenya o encofrats més.

De tots ets materials per a sa construcció, tant immobiliària com mobiliària, es producte més respectuos amb es medi ambient és avui sa fusta, sempre i quan s'operació es faci be: amb sostenibilitat; i ho és perquè creix quasi just de s'aire.

Ets Sijs del Nord de l'India no es tallen mai ets cabells, i o s'els renten i pentinen més sovint que la resta del món, o acaben sient una soll de polls. Ets boscos creixen i o bé els tallam traguent-lis profit i ajudant-los a evolucionar més aviat cap a estats més rics en biodiversitat; o bé s'embruten i focs, vents i plagues, bruscament s'encarregaran de fer-ho.

Si estassem a un lloc on no hi ha hagut civilització fins fa poc es podrien conservar ets cicles naturals, però hi som des de fa més de 2.000 anys, durant ets que hem urbanitzat, rotat, cremat i pasturat sense cap criteri de sostenibilitat. No és s'hora de rentar-se ses mans i amb una postura conservacionista fer-nos innocents dets desastres dets nostres avantpassats, sino que és s'hora de intervenir en sentit contrari, sostenible. Es massa simple i còmodo deixar fer ses coses com estan.

Molts boscos que avui es volen conservar tengueren fins no fa gaire un aprofitament de llenya, i com que crema millor s'alzina o s'ullastre, ets pins es beneficiaven respecte a espècies més valuoses ambientalment. Altres boscos són hereus de reforestacions de terrenys degradats o cremats, (de pins per ser de lo poc que creix gros en aquestes pèsimes condicions) que s'han deixat a lloure, i estan evolucionant cap a garrigues amb molta més diversitat, però més poc a poc de lo que podria ser. Més escasos són boscos més evolucionats, inclús alzinars, que estan creixent sense aprofitar-los ja per res.

Si conservar s'enten com invertir doblers en no fer res, no treure-hi profit, rentar-se ses mans, deixar es medi a lloure,... és un xollo per ets polítics vender-nos aquesta moto. Gastar doblers en nominar terrenys d'una manera o s'altra